

her i Salen er blevet hørt som „insinuerer“. Det Udtryk, som den ærede Finansminister virkelig brugte, og som ogsaa er blevet hørt her i Salen, er imidlertid „instituerer“, hvilket Udtryk derfor ogsaa er blevet indført i Rigsdagstidenden. Jeg fremhæver dette for at affære enhver Tvivl om, hvad der er blevet sagt.

Derneft er det mig bekendt, at ærede Medlemmer i Gaar fra Bureauet have modtaget Meddelelse om, at Afskrift af den foreløbige Kontrakt, som er afsluttet med Konfortiet om Optagelse af Statslaan m. m., er fremlagt til Eftersyn for ærede Medlemmer i Bureauet.

Forhandlingen er aabnet. Der er intet Endringsforslag stillet. Det er altsaa nærmest Lovforslagets enkelte Paragraffer, der ere til Forhandling.

Oet. Hansen: Jeg modtog i Gaar Aftes Meddelelse om, at den foreløbige Kontrakt med Konfortiet laa til Gennemsyn, men jeg har først i Dag haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med den. Inden jeg omtaler dens Indhold, vil jeg anmode den ærede Formand om at udtale, om det staa os frit for at omtale denne Kontrakt her i Salen.

Formanden: Efter Forretningsordenen er det de enkelte Paragraffer, som ere til Forhandling. Det kommer altsaa an paa, om Udtalelserne ville kunne knytte sig til de enkelte Paragraffer.

Oet. Hansen: Jeg maa dog maaste forudstille den almindelige Bemærkning, at naar jeg ikke har stillet Endringsforslag, kommer det ganske simpelt af, at jeg efter den Afstemning, der fandt Sted ved 1ste Behandling, og navnlig efter Nægtelsen af Udbalgs Nedsættelse, har anset det for ganske ørkesløst og derfor ikke har villet opholde det høje Tings Tid dermed.

Jeg har altsaa Lov til at omtale de enkelte Paragraffer, idet jeg formoder, at disse eventuelt ville komme til Afstemning særskilt, og jeg maa da maaste med Hensyn til § 2 gøre den Bemærkning, at det forekommer mig iugenlunde at være klart, som det blev omtalt ved 1ste Behandling, at Udbetalingen af Laanen vil ske efter en alternativ Tæst, som der skal sættes i Obligationerne, nemlig 700 Frks. = 500 Kr. Det er rigtigt nok, at det er betinget, at Udbetalingen sker i Paris i Frks., men der siges ikke, hvilket Beløb der saaledes udbetales eller til hvilken Kurs. Hvis man altsaa lægger 500 Kr. til Grund, kunde Udbetalingen ske

i Franks efter en Omsætning af 500 Kr. til Frks. efter den til den paagældende Tid gældende Kurs. Jeg tillader mig at henvende den højtærede Finansministers Opmærksomhed herpaa. Hvis der var en Uklarhed paa dette Punkt, som jeg antager, vilde det maaste kunne rettes ved Afslutningen af den endelige Kontrakt, saaledes at der ikke paa dette Punkt finder noget Tab Sted for Statskassen.

Med Hensyn til § 4 bemærker jeg, at det nu foreligger klart, at det paagældende Konsortium har betinget sig en bestemt Ret til at have paa Haanden indtil Udgangen af Aaret 1895 ca. 96½ Mill. Kr., 3½ pCt.s Statsobligationer, det vil sige, at i over 1 Aar kan Konsortiet foretage Operationer paa Børsen, hvorved denne Ombytning af 3½ med 3 pCt.s Papirer kan bringe det den størst mulige Fordel. Jeg ser ikke rettere, end at Konsortiet er interesseret i at holde de danske 3½ pCt.s Obligationer saa lavt som muligt og benytte Djeblikket til at indløse dem, naar de staa lavt, og saa kunne de holde dem, indtil det Djeblik kan være kommet, da det er lykkedes Konsortiet at bringe de 3 pCt.s i højere Kurs. Hvis disse Operationer lykkes, vil der kunne blive en meget betydelig Avance for Konsortiet. Det vil derfor staa klart for alle de Herrer, at det, der betales for det ny Statslaan, for de 25 Mill. Kr., er ikke alene den Kurs af 93 eller det Tab af 7 pCt., som nominelt sker, men det er ogsaa de Omkostninger, som flyde af denne Lov, og som ere kalkulerede til 140,000 Kr., det er endvidere den Kursdifference, som finder Sted ved Indløsningen af Kupons — der skal jo betales ½ pCt. af det udbetalte Beløb — og det er endelig det Beløb, som der maa regnes at ville medgaa til Amortisationen i den Tid, det kan antages, at disse Obligationer løbe, hvilken Amortisation ganske vist ikke kan begynde før om 20 Aar. Desuden er der en meget vigtig Post, det Nederlag, der gives Konsortiet, som er ganske uberegneligt, det er den Gevinst, som tjenes ved Konverteringen af de 96 Mill. Kr., og som den danske Statskasse formentlig taber i samme Forhold, idet Gevinsten formentlig maatte kunne komme Statskassen til gode, hvis man ventede til 1897 og saa konverterede paa sædvanlig Maade. Det kan løbe op i adskillige Millioner. Sægger man det til, vil det ses, at den Kurs, til hvilken man faar Laanen, hverken bliver 93 eller 91, men gaar meget, meget lavere ned.

Det har ogsaa undret mig noget, at den højtærede Finansminister har staaet saa fast paa, at dette Laan, som jeg anser for temmelig usfordelagtigt, netop skulde være paa 25